

Inger Støjbergs folkemødetale

Taler

Inger Støjberg
Partiformand for
Danmarksdemokraterne

Dato

15. juni 2023

Sted

Hovedscenen, Allinge,
Bornholm

Tak til Susie for talen og til Gertrud for introduktionen.

Hvor er det dejligt at være her i Allinge, og hvor var det spændende helt undtagelsesvis lige at se statsministeren med fødderne på dansk grund. Det hører jo efterhånden til sjældenhederne.

Som vi står her i dag er det lige knap et år siden, at Danmarksdemokraterne blev stiftet. Som I ved, så havde jeg lidt tid sidste år, hvor jeg sad hjemme på matriklen i Hadsund og havde tid til at tænke over dansk politik. Og som jeg sad der ved spisebordet, gik det mere og mere op for mig, at den virkelighed, der findes på Christiansborg, ofte er helt ude af takt med den virkelighed, der er for helt almindelige danskere.

Nu er vi jo til folkemøde. Og selv om del af de mennesker, der plejer at indtage de fine saloner har fået gummisko og polo-trøje på og er forrykket her til Allinge for en weekend, så er Folkemødet jo heldigvis først og fremmest et møde for netop helt almindelige danskere.

Og det synes jeg faktisk, der er brug for. For eliten og politikerne på Christiansborg har godt af at komme ud og få snakket med helt almindelige danskere. Men de trænger også til at høre efter, hvad der bliver sagt. For hvis man gør det, så finder man ud af, at den politiske debat på Borgen af og til er helt galt afmarcheret fra virkeligheden.

Bare som ét eksempel, så har flertallet på Christiansborg for nylig besluttet, at en af folkestyrets vigtigste opgaver var at få optalt antallet af mænd og kvinder på malerierne på Christiansborg. Og det kan man selvfølgelig også vælge at bruge tiden på. Men jeg må være ærlig og sige, at jeg synes, der er vigtigere ting at tage

sig af.

I Danmarksdemokraterne er vi optaget af, at vores land ikke knækker over. Det er dejligt, at vi har en hovedstad, der trives med vækst og arbejdspladser. Men man skal også kunne leve livet i resten af Danmark. Der hvor mange af os, der er tilstede her i dag, har vores hverdag.

Det handler for eksempel om vores sundhedsvæsen. Der er sket en voldsom centralisering i vores sundhedsvæsen i de senere år.

Derfor er det også godt, at der i de kommende år vil komme en række nærhospitaler rundt omkring i landet, så man som ældre ikke skal rejse langt for relativt simple behandlinger. Men vi er også truet af lægemangel. Ikke mindst i vores landdistrikter, hvor flere ikke har adgang til noget så basalt som en helt almindelig familielæge. Det skal vi da gøre noget ved, for det er utrygt ikke at kende sin egen læge. Ikke mindst hvis man skal igennem mere alvorlige forløb.

Et Danmark i balance handler også om at have adgang til uddannelse i hele landet. Derfor er det også så forkert, at en af SVM-regeringens første gerninger var at annullere udflytningen af en række velfærdsuddannelser som pædagog, lærer og sygeplejerske. Det kan godt være, at det der sådan noget man bare gør med et pennestrøg på et ministerkontor på Slotsholmen. Men for alle de mennesker i Rebild, der var begyndt at gøre klar til den kommende pædagoguddannelse, så er sådan en beslutning et hårdt slag.

Jeg er også bekymret for, at klimapolitikken er ved at gå over gevind og rive vores land midtover. Det er nemt at sidde på en café i byen med sin cortado og være hellig. Til dem der ikke ved, hvad en cortado er, så er det det, vi kalder kaffe med mælk, hvor jeg kommer fra.

Det er i vores landdistrikter, at markerne bliver plastret til med solceller og vindmøllerne bliver rejst. Det er også landdistrikterne, der bliver hårdest ramt af den lastbilsafgift, som blev stemt igennem af Venstre og Socialdemokratiet forleden. Lastbilsafgiften kommer til at koste Sønderjylland knap 800 mio. kr., mens regningen til København kun bliver knap 90 mio. kr. Det er helt skævt.

Desværre bliver det formentlig endnu værre, når regeringen til efteråret kommer med sin helt store klima-dummebøde, når de vil indføre en CO2-afgift på

landbruget. Det vil koste omkring 20.000 arbejdspladser i vores landdistrikter. Og det går ikke kun ud over landbruget. For når landmanden drejer nøglen om på bedriften, så går det også ud over den lokale smed og håndværker. Og når følgevirkelserne lukker, så er den lokale brugs og den lille, lokale skole, der er de næste, der står for skud.

Danmark har altid været et land, hvor forskellene ikke var for store. Det har også været et land, hvor vi så nogenlunde ens på tingene uanset om man var akademiker i København eller arbejdsmand i Kalundborg. Men jeg oplever desværre, at vores fælles forståelser bliver svagere og svagere i disse år.

Det kommer også til udtryk i vores uddannelsessystem. Jeg synes, der er alt for meget fokus på de lange videregående uddannelser og vilkårene der, sammenlignet med de vilkår, vi byder vores elever på erhvervsskolerne. Når det bliver foreslået at justere lidt på længden på nogle universitetsuddannelser, så er der ingen ende på harmen i hovedstadsmedierne. Men når eleverne på vores erhvervsskoler nogle steder står ved 40 år gammel udstyr, så sker der ingenting. Det er da et helt forkert signal at sende til de unge, som vi ønsker skal tage en faglært uddannelse.

Generelt savner jeg respekt for folk i Produktionsdanmark, der holder hjulene i gang. Alle dem, der står op og går på arbejde og skaber værdierne. Tidligere på året valgte Venstre og Socialdemokratiet at sende checks til de arbejdsløse indvandrere i ghettoerne.

Men hvorfor skal de belønnes? Det har jeg svært ved at forstå. Nej, jeg synes i stedet vi skulle sørge for at lette skatten på arbejde for de laveste indkomster, så helt almindelige danskere får mere ud af at gå på arbejde. Så sikrer vi også, at dem der i dag ikke er i arbejde får en større tilskyndelse til at komme det.

Regeringen har lagt op til at lette skatten på arbejde med fem mia. kr. i regeringsgrundlaget. Det synes jeg godt nok ikke er særlig ambitiøst. Slet ikke når man tænker på, at finansministeren lige har fundet adskillige milliarder i kassen.

Derfor håber jeg også, at hele den blå opposition i Folketinget vil stå sammen om at kræve større skattelettelse til de arbejdende danskere, end de småtterier, der er lagt op til fra regeringen. Og så synes jeg i øvrigt, at regeringen skulle se at få indkaldt til forhandlingerne om at få sænket skatten på arbejde. Når man kan

komme og stjæle store bededag i al hast, så kunne man vel også få tid til at sætte et møde i kalenderen om at sænke skatten?

Men ok. Med statsministerens rejseprogram, så kan det selvfølgelig være fordi, der er knas med wifi-forbindelsen, at vi ikke har fået en mail med en invitation endnu.

Jeg håber, I vil kigge forbi vores telt hernede på pladsen. Der er så mange, der har spurgt, hvor de fine saloner egentlig ligger henne, så nu har vi indrettet en. Mest til ære for de tilstedeværende fra Dagbladet Politiken, der vist allerede har fået abstinenser af ikke at være i nærheden af Rådhuspladsen.

Det har været dejligt at få lov til at holde min første tale som partileder her på Folkemødet. Og hvis jeg ellers er på fri fod, så glæder jeg mig allerede til se jer næste år.

Hav et rigtig godt folkemøde!

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Danmarksdemokraterne, Folkemødetale, Politisk tale

Relateret

Alex Vanopslaghs folkemødetale
15. juni 2023

Franciska Rosenkildes folkemødetale
17. juni 2023

Martin Lidegaards folkemødetale
15. juni 2023

Mette Frederiksens folkemødetale
16. juni 2023

Morten Messerschmidts folkemødetale
17. juni 2023

Pernille Vermunds folkemødetale
17. juni 2023

Pia Olsen Dyhrs folkemødetale
16. juni 2023

Troels Lund Poulsens folkemødetale
17. juni 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/inger-stojbergs-folkemødetale>